

[Diderichsen.]

forening. At der ikke var ment, at prøven kun skulle aflægges i enkelte discipliner, og at hele faget dermed var afsluttet, fremgår ikke blot af ovenstående udtryk, men også af selve lovforslagets tekst, der i samme paragrafs stk. 5 nævner de fag, hvor der ikke holdes prøve. Her forekommer ikke discipliner inden for kristendomskundskab.

Alligevel hedder det i lovforslaget efter 2. behandling og uforandret i den vedtagne lovs § 8, stk. 1: „Uddannelsen... i fagene... og kristendomskundskab skal afsluttes med en prøve ved udgangen af uddannelsens første år.“ I bemærkningerne til vedkommende ændringsforslag (nr. 6) siger folketingsudvalget ikke et ord om den herved skete forandring af fagets stilling. Det understreges, at der i bemeldte afsnit nu kun er tale om fag, der afsluttes efter ét år, og i øvrigt siges det generelt, at det drejer sig om en tydeliggørelse af paragraffen. Man må vistnok have lov til at kalde det en ejendommelig tydeliggørelse, når indholdet samtidig ændres på et vigtigt punkt. Da denne ændring betyder en forringelse, er det naturligt, at der spørges efter, hvordan og hvorfor dette er sket.

Jeg beklager, at jeg — ligesom de øvrige ordførere — ikke var opmærksom på sagen ved lovforslagets 2. behandling, men som tidligere mangeårig lærer i faget kan jeg ikke undlade nu at udtrykke min frygt for, at den lovfæstede ordning vil vise sig pædagogisk og sagligt uholdbar. Jeg kan ikke se, hvorledes der kan gives en fornuftig undervisning i faget i løbet af ét år med elever, der møder med vidt forskellige kundskaber eller mangel på sådanne og med vold og magt skal samlæse. Lovens bestemmelse har da også fremkaldt forstælig uro i mange kredse. Jeg ser ikke rettere, end at en ændring må ske, og forbeholder mig at fremsætte forslag om en ændring, når tinget samles i oktober.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (25. august 1966):

Folketingets arbejde med lovforslaget om læreruddannelsen var meget grundigt og meget omhyggeligt. Når jeg nu bliver spurgt, om jeg er opmærksom på, hvad der har stået i ændringsforslagene til loven, kan jeg

derfor kun svare, at ændringsforslagene blev omhyggeligt gennemgået i folketingsudvalget, hvad alle, der deltog i udvalgsarbejdet, kan bevidne, og at den ændring, der omtales i spørgsmålet, fremgår helt klart dels af teksten i selve ændringsforslaget til § 8, hvor det udtrykkeligt siges, at „uddannelsen efter § 6, stk. 1, nr. 2, i fagene dansk, skrivning, regning og kristendomskundskab skal afsluttes med en prøve ved udgangen af uddannelsens første år“, dels af de ledsagende bemærkninger, som jeg også vil anføre direkte: „Herved opnår man, at prøven efter det første år kun omfatter fag, hvori uddannelsen samtidig afsluttes (dette er grunden til, at man ikke har brugt udtrykket „forprøve“).“

Som det vil fremgå heraf, var det ganske klart for folketingsudvalget, ligesom det gennem dets betænkning var klart for folketinget, hvad ændringsforslaget gik ud på. Betænkningen blev afgivet den 18. maj 1966 — 7 dage før forslaget var til 2. behandling i folketinget.

Ved ændringsforslaget skete der altså i forhold til den tilsvarende bestemmelse i det fremsatte lovforslag en afkortning af undervisningen i kristendomskundskab (som klasselærerfag) til ét år.

Den nævnte afkortning må, som det også fremgår af bemærkningerne til det pågældende ændringsforslag, ses i sammenhæng med de samtidig foretagne ændringer i lovforslagets § 6 om uddannelsens omfang, og det fremgår heraf, at afkortningen ikke alene er sket med hensyn til faget kristendomskundskab, men også med hensyn til fagene dansk og regning. Bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende § 6 viser, at den i loven fastsatte obligatoriske uddannelse i de egentlige klasselærerfag ved ændringsforslaget blev begrænset i forhold til det i lovforslaget påtænkte, ikke blot derved, at antallet af klasselærerfag efter almindeligt ønske i udvalget blev begrænset, men også derved, at der forudsattes foretaget en begrænsning af det hidtil påtænkte omfang af fagene dansk, regning og kristendomskundskab, idet det samtidig blev præciseret, at denne del af læreruddannelsen skulle tage sigte på undervisningen i hovedskolen.

Hvad specielt angår faget kristendomskundskab, er det i denne forbindelse i be-